

ESG VIEWPOINT

Fysiek klimaatrisico evalueren: een uitdagende opgave

**Albertine
Pegrum-Haram**
Senior Associate,
Responsible
Investment

Samengevat

- Nu in de echte wereld de gevolgen van de klimaatcrisis tastbaarder worden, krijgen beleggers meer oog voor fysieke klimaatrisico's en beginnen ze te beseffen dat ze moeten inschatten hoe goed emittenten daartegen bestand zijn.
- Maar omdat hier vaak alleen ondoorzichtige en onzekere gegevens voor te vinden zijn, kunnen de risico's op het niveau van de individuele emittent niet altijd helemaal naar wens beheerst worden. Daarbij zullen gebruikers zelf moeten beoordelen hoe volledig de gegevensbeschikbaarheid is.
- In deze ESG Viewpoint bespreken we vier beperkingen van gegevens over fysieke risico's en opperen we manieren om kwalitatieve en kwantitatieve analyse te combineren om een beter inzicht in dit cruciale onderwerp te krijgen.

De initiatieven en verwachtingen op het gebied van engagement en uitgebrachte stemmen die in deze Viewpoint ter sprake komen, komen voort uit de activa van een groep rechtspersonen waarvan Columbia Threadneedle Investments UK International Limited het moederbedrijf is en die voorheen actief was als BMO Global Asset Management EMEA. Deze rechtspersonen zijn inmiddels onderdeel van Columbia Threadneedle Investments, de vermogensbeheermaatschappij van Ameriprise Financial, Inc.

Inleiding

Op het vlak van klimaatrisico hebben beleggers tot nu toe vooral gekeken naar het ‘transitierisico’, het financiële risico dat verbonden is aan veranderingen in regelgeving, sentiment of technologie op de weg naar een koolstofarme economie.

De aandacht voor de fysieke risico's door veranderingen in weerpatronen en het klimaat zit echter in de lift, zeker na alweer een zomer van extremen.

China beleefde het afgelopen jaar de zwaarste hittegolf sinds het begin van de metingen, met elektriciteitsstekorten en gesloten fabrieken tot gevolg. In het VK en Europa kreunde de landbouw onder droogte, die in augustus zowat 60% van het grondgebied trof.

Op grote rivieren die belangrijke transport- en handelsroutes vormen, zoals de Rijn, de Po en de Theems, leidden abnormaal lage waterstanden tot verregaande beperkingen voor vrachtschepen. Duizenden mensen moesten vluchten voor natuurbranden, die verspreid over heel Europa een gebied ter grootte van een vijfde van België teisterden. Deskundigen waarschuwen dat 2022 een recordjaar voor natuurschade door brand wordt. Dat die bosbranden ook miljoenen tonnen CO₂ in de atmosfeer pompten, illustreert de zelfversterkende spiraal die de klimaatverandering en haar gevolgen vormen.¹

Wilt u nog dieper in de materie duiken? Blijf dan scrollen of klik op de onderstaande links.

Waarom de fysieke klimaatrisico's uw aandacht verdienen

Beperkingen van de gegevens over fysieke klimaatrisico's

Hoe vangt u beperkingen in de gegevens op?

Praktijkvoorbeeld – monitoren van het risico op natuurbranden in Californië

Met dank aan professor Andy Pitman, Directeur van het ARC Centre of Excellence for Climate Extremes aan de UNSW Sydney, voor het nalezen van dit stuk. Het onderzoek van professor Pitman en zijn collega's naar de financiële en economische risico's van klimaatprognoses² was een cruciale bron om de hier samengevatte beperkingen en suggesties te schetsen.

¹ [Severe heatwave in six decades](#)

² Pitman AJ; Fiedler T; Ranger N; Jakob C; Ridder N; Perkins-Kirkpatrick S; Wood N; Abramowitz G, 2022, 'Acute climate risks in the financial system: examining the utility of climate model projections', Environmental Research: Climate, vol. 1, pp. 025002 – 025002, <http://dx.doi.org/10.1088/2752-5295/ac856f> en Fiedler T; Pitman AJ; Mackenzie K; Wood N; Jakob C; Perkins-Kirkpatrick SE, 2021, 'Business risk and the emergence of climate analytics', Nature Climate Change, vol. 11, pp. 87 – 94, <http://dx.doi.org/10.1038/s41558-020-00984-6>

Waarom fysieke risico's beheersen van materieel belang is

Fysieke klimaatrisico's beheersen is van wezenlijk belang voor beleggers en zal alleen maar urgenter worden nu de (wellicht onomkeerbare) gevolgen van de klimaatverandering zich steeds sneller laten voelen.

In heel de financiële sector nemen de inspanningen om fysieke klimaatrisico's in te schatten toe. Beleggers eisen een betere verslaglegging – belangrijke raamwerken zoals de richtsnoeren van de taskforce voor de openbaarmaking van klimaatgerelateerde financiële informatie (TCFD) bevelen aan dat bedrijven hun fysieke risico's beoordelen en openbaar maken, idealiter in het jaarverslag. Ook toezichthouders eisen meer openheid – in het VK worden de richtsnoeren van de TCFD bindend en in de VS heeft de SEC een voorstel uitgewerkt om de openbaarmaking van klimaatgerelateerde informatie op te voeren.

Er is een grote behoefte aan goede klimaatgegevens om in de financiële besluitvorming te integreren en er duiken in snel tempo nieuwe datasets en benaderingen van fysieke risico's op. De meeste daarvan gaan uit van ten minste één scenario van hoe het klimaat zal evolueren, splitsen dat uit per land en regio en toetsen daar vervolgens de activa van een emittent aan. Beleggers kunnen vervolgens die gegevens per emittent samenvoegen op portefeuilleniveau om een inschatting te maken van het risico over al hun posities samen. Het gebruik van die gegevens is echter niet zonder gevaren.

Veel gehoorde kritieken zijn dat de gebruikte modellen een 'zwarte doos' zijn en gebruikers geen idee hebben hoe de resultaten tot stand zijn gekomen of wat ze betekenen, dat de resultaten een valse indruk van nauwkeurigheid wekken en dat niet duidelijk wordt gecommuniceerd over de onzekerheid in en beperkingen van de gegevens.

In deze ESG Viewpoint bespreken we vier uitdagingen voor het gebruik van gegevens over fysieke risico's om de klimaatweerbaarheid van emittenten te beoordelen en opperen we manieren om toelichtingen en cijfers te combineren om tot een betere informatievervalsing te komen.

Er is een grote behoefte aan goede klimaatgegevens om in de financiële besluitvorming te integreren.

Vier beperkingen van de gegevens over fysieke klimaatrisico's

1

De verwevenheid van macro-economische gevolgen en schokken in de aanvoerketens

Om de fysieke risico's op bedrijfsniveau in te schatten, wordt doorgaans gekeken naar hoe sterk de plaats waar de activa van dat bedrijf zich bevinden, aan een bepaalde klimaatdreiging is blootgesteld. Het resultaat van die beoordeling houdt echter geen rekening met de macro-economische naschokken van een fysiek risico aan zowel aanbod- als vraagzijde. De meeste grondstoffen worden verhandeld op de wereldmarkt en zijn nauw met elkaar verbonden. Daardoor overstijgen klimaatrisico's activaklassen en landsgrenzen.

De resultaten kunnen wel worden samengevoegd op portefeuilleniveau, maar dat geeft niet noodzakelijk een correct beeld van het gevaar.

Het recente verslag van WG2 van het IPCC illustreert hoe na één geval van extreem weer risico's wereldwijd kunnen uitdijen aan de hand van de overstromingen in Thailand in 2011, waarvan de gevolgen voelbaar waren tot in Japan, de EU en Noord-Amerika. Overstromingen richtten in Thailand voor USD 40 miljard economische schade aan en verstoorden de

productie van auto's, harde schijven, airconditioners en koelkasten. Wereldwijd leidden ze tot aanzienlijke vertragingen in de autoproductie en een afname van de industriële productie met 2,5%.

Hetzelfde zagen we in april, toen overstromingen en aardverschuivingen door zware regenval in Zuid-Afrika 40.000 mensen op de vlucht dreven en in de stad Durban meer dan 12.000 woningen beschadigden. Ook de haven van Durban – waar 20% van alle handel tussen Afrika en China aan land komt – liep sch. Beperking 1 manier troffen de overstromingen in KwaZulu-Natal zeker 826 bedrijven en liep de schade volgens ramingen op tot ZAR 7 miljard.³

Beperking 1: Fysieke risico's veroorzaken macro-economische gevolgen waar de economische modellen geen rekening mee houden. Door de verwevenheid van de wereldwijde aanvoerketens biedt een geïsoleerde inschatting van het risico op activaniveau geen totaalbeeld van de reële financiële risico's die uit fysieke klimaatrisico's voortvloeien en dreigen zelfs enkele van de grootste gevolgen over het hoofd te worden gezien.

³ Volgens een peiling van het Zuid-Afrikaanse ministerie van Handel, Industrie en Mededinging, <https://reliefweb.int/report/south-africa/damage-kzn-companies-estimated-r7-billion>.

De materiële risico's voor bedrijven houden meestal verband met weersverschijnselen, zoals hittegolven, stormen of extreme regenval.

2

Een klimaatmodel is geen weermodel

De meeste 'top-down'-gegevens over de blootstelling aan fysieke risico's zijn ontleend aan klimaatmodellen. Klimaatmodellen zijn ontwikkeld om de fysieke processen op aarde na te bootsen op basis van de gevestigde kennis over het klimaat en waarnemingen in de wereld rondom ons. Ze zijn een soort 'computerversie' van onze planeet en voorspellen hoe het klimaat zich over een bepaalde tijd kan ontwikkelen onder invloed van veranderende broeikasgasconcentraties en andere klimaatfactoren, zoals veranderingen in begroeiing. Er bestaan tal van modellen, met grote verschillen in complexiteit en benadering. Simulaties komen vaak tot stand doordat honderden wetenschappers samenwerken om een volledig beeld van de aarde te schetsen. Klimaatmodellen zijn krachtige bondgenoten gebleken op wereld- en regionaal niveau. Uit een studie die naging hoe goed zij in het verleden gepresteerd hebben, blijkt dat van de meeste modellen de prognoses aansloten bij de werkelijke veranderingen in de wereldwijde oppervlaktetemperatuur over de afgelopen vijf decennia.⁴

Voor een zinvol gesprek over klimaatrisico's in de financiële sector is het echter essentieel om te erkennen dat klimaatmodellen geen weersvoorspellingen zijn.

Het weer wisselt van dag tot dag, terwijl het klimaat het gemiddelde van al die dagelijkse variatie over verschillende decennia heen weerspiegelt. Met klimaatmodellen kan goed worden ingeschat hoe het klimaat op regionaal niveau in de toekomst zal veranderen, vooral gemiddeld genomen, maar kan niet nauwkeurig worden aangegeven waar en wanneer zich voor een bepaald bedrijf acute risico's zullen voordoen.

Een redelijke vraag aan een klimaatmodel zou dan kunnen zijn "wat zullen de gemiddelde kenmerken van het weer in een bepaalde regio zijn?", terwijl "op welk precies tijdstip zal een specifieke klimaatdreiging locatie X treffen?" een onredelijke vraag zou zijn.

Dat is een belangrijke nuance. De materiële risico's voor bedrijven houden meestal verband met weersverschijnselen, zoals hittegolven, stormen of extreme regenval. Modellen kunnen goed laten zien hoe de dreiging van het weer op wereldschaal (of regionaal) groter zal worden, maar kunnen niet nauwkeurig voorspellen wanneer een bepaald bedrijf een acuut risico zal lopen. Ze houden een onzekerheid in waar we ons bewust van moeten zijn voor we risico's gaan inschatten op activaniveau: klimaatmodellen geven de klimaatrisico's goed weer, maar de meest materiële gevolgen daarvan houden verband met weersverschijnselen die voortvloeien uit de klimaatverandering, en die geven de modellen veel minder nauwkeurig weer.⁵

Beperking 2: Risico's op activaniveau mogen niet louter worden afgeleid van top-down-klimaatmodellen. Wie wereldwijde klimaatmodellen vertaalt naar het niveau van individuele activa moet zorgvuldig te werk gaan, over gespecialiseerde kennis beschikken en zich ten volle bewust zijn van de onzekerheid die ermee gepaard gaat.

⁴ <https://agupubs.onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1029/2019GL085378> en <https://www.climate-x.com/articles/science/climate-101-for-people-in-finance-why-climate-models-aren-t-what-you-think>
⁵ <https://agupubs.onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1029/2019GL085378> en <https://www.climate-x.com/articles/science/climate-101-for-people-in-finance-why-climate-models-aren-t-what-you-think>

3

Combinaties van factoren en kantelpunten

Inschattingen van fysieke risico's op activaniveau kunnen geen rekening houden met een 'samenspel' van verschillende klimaatrisico's (zoals overstromingen, hittegolven of de stijging van de zeespiegel) die zich gelijktijdig voordoen op dezelfde locatie of in elkaars buurt. Gegevens over de risico's op activaniveau betreffen vaak de gevolgen van een specifieke dreiging voor een specifiek activum.

In de echte wereld gaat het er echter anders aan toe en zijn gevolgen op lange en korte termijn onlosmakelijk met elkaar verbonden. Zo vergroot een stijging van de zeewatertemperatuur (op lange termijn) waarschijnlijk de intensiteit van tropische stormen (op korte termijn) en gaan hittegolven vaak gepaard met droogte.⁶ Een sprekend voorbeeld van zo'n samenspel van risico's zagen we tijdens de zomer van 2019-2020 op het zuidelijk halfrond, toen een helse cocktail van hoge temperaturen, droogte en sterke wind in Oost-Australië tot ongekende natuurbranden leidde, waarvan de rook tot in Zuid-Amerika dreef.⁷

Een ander aspect van het klimaatstelsel dat modellen niet goed weerspiegelen, zijn zogeheten 'kantelpunten'⁸, zoals de snelle afname van de West-Antarctische ijskap (waardoor de zeespiegel sneller stijgt) of het verdwijnen van ecosystemen met een grote biodiversiteit zoals het regenwoud van het Amazonegebied. De kans dat die gebeurtenissen zich voordoen is klein, maar de gevolgen zouden (extreem) groot zijn en worden in de meeste klimaatmodellen niet meegenomen.

Dat is een punt van zorg, want uit recent onderzoek blijkt dat zelfs een opwarming van de aarde met 1 °C – een drempel die we al overschreden hebben – al sommige van die onomkeerbare gevolgen teweeg kan brengen.

Beperking 3: Financiële risicomodellen die geen rekening houden met een samenspel van risico's of staatrisico's (zoals kantelpunten), kunnen de gevolgen in de echte wereld sterk onderschatten en ten onrechte de indruk wekken dat de risico's onder controle zijn.

4

Nauwkeurige, maar onzekere gegevens: het onderschatte belang van onzekerheid

Onzekerheid is het product van onvolmaakte kennis, en zoals reeds gezegd zijn de modellen waarmee we vandaag fysieke klimaatrisico's in kaart brengen gebaseerd op tot op zekere hoogte onvolmaakte aannames en gegevens. Dat wil niet zeggen dat modellen niet geschikt zijn als instrument om financiële risico's in te schatten, maar onderstreept wel hoe belangrijk het is om goed te weten hoe die onzekerheid in het resultaat op portefeuilleniveau tot uiting komt.

Veel economische modellen extrapoleren de geschatte schade van specifieke gebeurtenissen naar het niveau van een land of de wereld. We kunnen bijvoorbeeld de financiële gevolgen van een bepaalde extreme gebeurtenis voor een bedrijf inschatten aan de hand van historische gegevens. Stel dat we willen weten welke financiële impact overstromingen hebben gehad op cementfabrieken op een bepaalde plaats in het VK, dan kunnen we gegevens van eerdere overstromingen op die plaats combineren met de financiële resultaten van cementfabrieken om tot een zogeheten 'schadefunctie' te komen. We moeten echter beseffen dat die van nature onzeker is voor die specifieke cementfabriek, en dat de onzekerheid nog groter wordt als we die gegevens extrapoleren, bijvoorbeeld naar de impact van overstromingen op alle fabrieken in heel het VK, en al zeker als we ze op wereldschaal gebruiken.

Gegevensverstrekkers gebruiken vaak maar een paar 'schadefuncties' om een risicomodel te bouwen voor een groot aantal activa.

Dergelijke extrapolatie is natuurlijk te verwachten en is een essentieel onderdeel van modelvorming. Als we echter niet weten hoe schadefuncties zijn berekend en hoe de waarde van een actief is geraamd, kan achter schijnbaar heel nauwkeurige datapunten een hoge mate van onzekerheid schuil gaan. Wat gebeurt er bijvoorbeeld wanneer er heel weinig gegevens over de gevaren zijn of de waarde van een fabriek niet openbaar is gemaakt?

Is de financiële waarde van een fabriek een aanname, of gebaseerd op werkelijke cijfers van het bedrijf? Dat zijn de vragen die we aan gegevensverstrekkers moeten stellen. Zonder goed beeld van de onzekerheid die ze inhouden, kunnen de verstrekte gegevens een vals gevoel van veiligheid creëren dat de value at risk voor alle activa volledig in kaart is gebracht, zelfs wanneer ramingen in ruime mate gebaseerd zijn op veronderstellingen (en niet op reële cijfers).

Beperking 4: Onzekerheid is eigen aan elk klimaat- en risicomodel. Meer duidelijkheid over wat de grootste bronnen van onzekerheid zijn en welke datapunten veronderstellingen zijn en geen reële waarden, is essentieel.

⁶ <https://openknowledge.worldbank.org/bitstream/handle/10986/37041/Assessing-Financial-Risks-from-Physical-Climate-Shocks-A-Framework-for-Scenario-Generation.pdf?sequence=1>

⁷ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC8038035/>; <https://www.nature.com/articles/s41467-020-19639-3>; <https://www.nature.com/articles/s41612-021-00224-4>

⁸ <https://www.nature.com/articles/d41586-019-03595-0>

<https://www.science.org/doi/10.1126/science.abn7950#:~:text=Expand%20for%20more-,Abstract,to%20substantial%20Earth%20system%20impacts>

Hoe gebruiken we die inzichten nu in de omgang met fysieke klimaatrisico's?

Hoe moeten beleggers met die beperkingen omgaan? Kunnen ze maar beter afzien van analyses van scenario's van fysieke risico's?

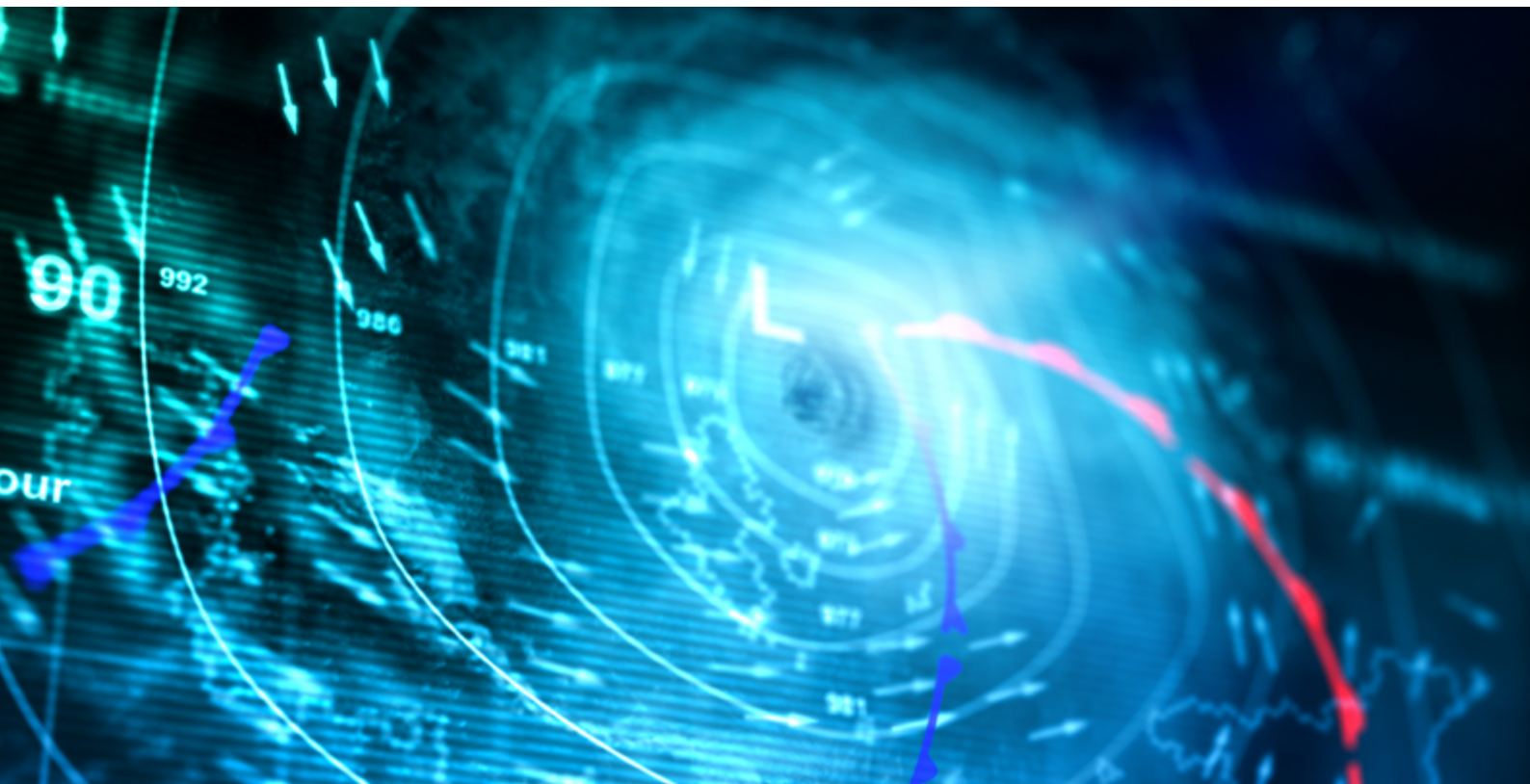
Dat is overduidelijk niet het geval. Modellen van fysieke risico's zijn van onschatbare waarde om te begrijpen hoe onze toekomst er zal uitzien. De modellen worden ook voortdurend beter en zullen een cruciaal onderdeel blijven van elke gedegen strategie om de gevolgen van de klimaatverandering op te vangen. 'Top-down'-gegevens op activaniveau moeten echter worden benaderd met een gezonde dosis nieuwsgierigheid en scepsis en we moeten leren om de juiste vragen te stellen met betrekking tot de juiste gegevens.

Het grootste gevaar is dat de vermeende nauwkeurigheid van kwantitatieve klimaatgegevens beleggers doet veronderstellen dat de informatie waarover zij beschikken hen voor alle toekomstige risico's kan behoeden. Zonder inzicht in wat klimaatgegevens ons kunnen vertellen (en wat niet), kunnen onbedoelde gevolgen zoals

een vals gevoel van veiligheid de financiële zekerheid ondermijnen, blijkt uit een studie die in 2020 in *Nature* is verschenen (Fielder et al., 2020).

We opperen hier vier manieren waarop beleggers constructief met klimaatgegevens en onzekerheid aan de slag kunnen.

Modellen van fysieke risico's zullen verder verbeteren en een cruciaal onderdeel blijven van elke gedegen strategie om de gevolgen van de klimaatverandering op te vangen

1

Het gebruik van toelichtingen en alternatieve gegevens aanmoedigen

In plaats van alleen maar cijfers te rapporteren, kunnen kwantitatieve scenario's gecombineerd worden met degelijke kwalitatieve analyses. Dat wil voor alle duidelijkheid zeggen dat beleggers en bedrijven niet minder, maar meer details in hun verslaglegging moeten stoppen, door cijfers te combineren met kwalitatieve inschattingen.

Veranderingen kaderen in een 'verhaal' en dat gebruiken om in alle geledingen van het bedrijf (inclusief de raad van bestuur) het debat te voeren over hoe die risico's kunnen worden getemperd en de weerbaarheid kan worden vergroot, is een krachtig (en vaak onderschat) instrument om verandering concreet te maken.

Goede toelichtingen maken het bijvoorbeeld mogelijk om verschillende soorten onzekerheid op te sommen, te bespreken en aan te pakken, en effenen tegelijk het pad voor een nuchter debat over de vraag hoever 'top-down'-klimaatgegevens reiken en vanaf waar het belangrijk is dat het management de kwetsbaarheid van een bedrijf voor klimaatverandering duidelijk kan verwoorden.⁹

Een scenario plannen begint met het verzamelen van informatie om een strategisch probleem te begrijpen en

omschrijven, gevolgd door het samenstellen van een team dat aan de hand van kwantitatieve en kwalitatieve gegevens potentiële toekomstscenario's kan schetsen. Onderzoek heeft aangetoond dat dit type 'toekomstgerichte bedrijfsstrategie' de kennisontwikkeling, creativiteit en innovatie ten goede komt en zelfs de resultaten kan verbeteren.¹⁰ Goede analyses van scenario's laten topmanagers inzien dat ook zij soms blinde vlekken hebben en scheppen een open klimaat waarin afwijkende meningen welkom zijn, aldus Drew Erdman, directeur bij McKinsey & Co.¹¹ Ook het IPCC heeft afgelopen jaar benadrukt dat alternatieve gegevens, die bijvoorbeeld afkomstig zijn van de inheemse of lokale bevolking, waar op het niveau van individuele emittenten zelden gebruik van wordt gemaakt, meerwaarde hebben in klimaatscenario's.

Suggestie 1: Gebruik een combinatie van kwalitatieve en kwantitatieve gegevens om een toekomstverhaal te schrijven en maak ruimte voor intern debat om innovatie en strategische oplossingen mogelijk te maken.

⁹ <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2212096320300292?via%3Dihub> <https://research.monash.edu/en/publications/business-risk-and-the-emergence-of-climate-analytics>

¹⁰ <https://www.sciencedirect.com/science/article/abs/pii/S0040162515003224>

¹¹ <https://www.mckinsey.com/capabilities/strategy-and-corporate-finance/our-insights/overcoming-obstacles-to-effective-scenario-planning>

2

De 'zwarte doos' openbreken

Uit een paper van de universiteit van Zürich uit 2022¹² blijkt dat er grote verschillen zijn tussen de indicatoren van klimaatrisico op bedrijfsniveau die gegevensverstrekkers aanbieden. De onderzoekers analyseerden de ratings die vier verschillende gegevensverstrekkers op basis van fysieke risico's toekenden en kwamen tot de conclusie dat financiële instellingen zich ervan bewust moeten zijn dat "welke maatstaf wordt gekozen een grote invloed heeft op het resultaat" [van een risicoanalyse].

Het belangrijkste probleem dat zij hebben vastgesteld, is dat de concurrentie op de markt gegevensverstrekkers ontmoedigt om hun onderliggende data te delen. Dat noemen we de 'zwarte doos'.

In het pleidooi voor betere informatieverschaffing over de mate van onzekerheid is uiteraard een rol weggelegd voor de gebruikers van gegevens. Bij elke beoordeling van het financiële risico moeten ook de risicoscores van verschillende gegevensverstrekkers en datasets worden beoordeeld en moet worden nagevraagd hoe de gegevens in een model zijn verwerkt en waar de belangrijkste aannames liggen. Ook emittenten kunnen de vraag naar samenhangende, vrij beschikbare gegevens van emittenten en beleidsmakers kracht bijzetten.

Zo heeft de IIGCC het voorbije jaar zijn eerste raamwerk voor klimaatbestendig beleggen gepubliceerd en beleggers opgeroepen om te helpen een robuuster weerbaarheidsraamwerk te ontwikkelen dat is gebaseerd op gegevens over fysieke risico's. Ook het Global Resilience Index Initiative (GRII) heeft als doel referentiegegevens over klimaatrisico's te verstrekken – volledig open source – om bevolkingen en economieën in staat te stellen beslissingen te nemen die hun weerbaarheid vergroten en hen dus beter beschermen.

Suggestie 2: Vraag altijd welke gegevens er werden gebruikt en hoe de berekeningen zijn gemaakt. Vertrouw niet op resultaten die u niet kunt uitleggen. Gebruik verschillende gegevensbronnen, vermeld resultaten als bandbreedte en niet als absolute waarde en eis volledige openheid over alle onzekerheidsfactoren.

3

Dialoog met individuele bedrijven als due diligence

Als beheerder en eigenaar van hun activa hebben bedrijven de beste informatie over fysieke risico's in handen. Veel bedrijven monitoren al de weers- en klimaatrisico's en hoe die op termijn de waarde van elk van hun activa kunnen beïnvloeden. Er zijn echter (nog) niet veel bedrijven die dat soort due diligence toepassen op de schaal die nodig is. Een deel van ons actief aandeelhouderschap bestaat erin bedrijven aan te sporen om veel duidelijkere gegevens over fysieke risico's openbaar te maken en alle risico's die daarbij aan het licht komen, beter te beheersen.

Top-down'-gegevens gecombineerd met informatie van emittenten geeft een vollediger beeld van de risico's en maakt het mogelijk om constructief in gesprek te gaan met bedrijven over hoe zij lokale tegenmaatregelen kunnen implementeren, hun weerbaarheid kunnen vergroten en beheerstrategieën kunnen toepassen die met die risico's rekening houden.

Een veelbelovende aanpak is om de 'top-down'-gegevens te gebruiken om de bedrijven en sectoren in kaart te brengen die een groot risico op fysieke gevolgen lijken te lopen.

Dergelijke 'hittekaarten' kunnen als uitgangspunt voor een constructieve dialoog worden gebruikt, waarin samen met de emittent wordt besproken hoe deze fysieke risico's beoordeelt en beheerst. Op die manier kunnen ze er bovendien toe aangezet worden uitgebreidere informatie te verschaffen – precies waar beleggers en de TCFD behoefte aan hebben. Een soortgelijke aanpak kan worden gevolgd op het niveau van individuele emittenten door 'top-down'-klimaatgegevens te gebruiken om activa te identificeren die risico lopen en vervolgens daar voorrang aan te geven in diepgaande 'bottom-up'-risicobeoordelingen.

Suggestie 3: Combineer 'top-down'- en 'bottom-up'-gegevens. Risicomodellen moeten worden gecombineerd met een grondige doorlichting van onder meer de kwetsbaarheid van de toeleveringsketen en de financiële gevolgen van weersomstandigheden in het verleden.

¹² <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1544612321004013#> en <https://journals.aom.org/doi/abs/10.5465/amp.2018.0178>

Natuurbranden komen steeds vaker voor en nutsbedrijven moeten voorbereid zijn op een toename van de risico's, onder meer door te investeren in tegenmaatregelen.

CASESTUDY

Monitoren van het risico op natuurbranden in Californië

De toename van natuurbranden kan volgens het IPCC in veel regio's al worden toegeschreven aan de klimaatverandering en uit onderzoek blijkt dat het risico op natuurbranden alleen maar zal toenemen naarmate het klimaat verder opwarmt.

Een onderzoek uit 2021 door een groep wetenschappers van de University of California Irvine laat bijvoorbeeld zien dat hogere temperatuuruitstapen zullen resulteren in een toename van het aantal natuurbranden in de Sierra Nevada met om en bij de 50% in 2040 ten opzichte van een referentieperiode van 2011 tot 2020.¹³

Natuurbranden winnen aan materialiteit voor Californische nutsbedrijven die minder vaak verplicht willen zijn de stroomvoorziening in brandgevoelige gebieden uit voorzorg af te sluiten, maar ook omdat nutsbedrijven in het verleden al zijn aangewezen als de oorzaak van verwoestende natuurbranden. Zo werd de verouderde apparatuur van PG&E verantwoordelijk gehouden voor een reeks dodelijke natuurbranden tussen 2017 en 2018 en zag het bedrijf zich door de aantijgingen in 2019 genoodzaakt onder de Chapter 11-regeling bescherming tegen zijn schuldeisers te vragen. Afgelopen september gingen voormalige directieleden en bestuurders van PG&E, die ervan werden beschuldigd te laks te zijn geweest in het toezicht op de veiligheidsmaatregelen bij het nutsbedrijf, akkoord met een schikking van USD 117 miljoen.¹⁴

Wij hebben bij nutsbedrijven in Californië nagevraagd hoe zij met die risico's omgaan. Southern California Edison, bijvoorbeeld,

liet ons weten het toenemende risico op natuurbranden aan te pakken door modellen te maken die hun eigen gegevens – over onder meer ontbranding, defecten en kabelbreuken – te combineren met gegevens van satellieten en camera's om het risico op natuurbranden live te monitoren. Die modellen helpen om de gebieden te detecteren waar de kans op natuurbranden het grootst is en de inspanningen om het risico te beperken daar te concentreren, en hebben het bedrijf ook doen overstappen van risicobeoordeling op entiteitsniveau naar beoordelingen op het niveau van individuele activa. De beoordelingsmethode is publiek beschikbaar en – bovenal – het bedrijf publiceert een plan met tegenmaatregelen dat het bijwerkt op basis van zijn continue risicobeoordelingen.¹⁵

Risico's continu beoordelen en in modellen verwerken is belangrijk, maar minstens even belangrijk is vooruitdenken. Natuurbranden komen steeds vaker voor en nutsbedrijven moeten voorbereid zijn op een toename van de risico's, der meer door te investeren in tegenmaatregelen. Dat is essentieel om in een steeds warmer klimaat rechtszaken en de verwoestende, potentieel levensbedreigende gevolgen van gebrekkig toezicht te voorkomen.

¹³ <https://www.science.org/doi/10.1126/sciadv.abe6417>

¹⁴ <https://www.reuters.com/markets/commodities/pg-e-officials-reach-117-million-settlement-over-california-wildfires-2022-09-29/>

¹⁵ <https://www.latimes.com/world-nation/story/2021-02-08/california-utilities-to-spend-billions-to-cut-wildfire-risk> and <https://www.sce.com/wildfire/wildfire-mitigation-efforts> and <https://www.sce.com/wildfire/situational-awareness> and <https://www.sce.com/sites/default/files/AEM/SCE%202020-2022%20Wildfire%20Mitigation%20Plan.pdf>

De klimaatcrisis grijpt steeds sneller om zich heen en elk individueel klimaatrisico voorspellen is onmogelijk.

4

Eerlijke communicatie en onzekerheid

Uiteindelijk komen al deze punten neer op eerlijke en duidelijke communicatie. De noodzaak van betere communicatie is tweeledig. Ten eerste moet bij mensen die weten hoe de klimaatwetenschap kan worden vertaald naar de bedrijfspraktijk, worden nagevraagd hoe klimaatgegevens moeten worden gebruikt (en hoe niet).

Zij moeten bij financiële beslissingen inzicht bieden in hoe de gevolgen van de klimaatverandering lokaal voelbaar zullen zijn, en in de mate van onzekerheid die verbonden is aan het toepassen van wereldwijde prognoses op individuele activa. Fielder et al. opperden in 2020 al een naam voor die nieuwe functie: 'klimaatvertalers'.

Ten tweede, en vooral, is er eerlijke communicatie met klanten en de markt nodig. Bij financiële beslissingen moet duidelijk worden gemaakt hoe de combinatie van toelichtingen, dialoog en verslaglegging bij risicobeoordelingen in aanmerking wordt

genomen en welke maatregelen op basis van die bevindingen worden genomen om de risico's te beperken en de weerbaarheid te vergroten. Dat betekent ook erkennen dat de klimaatcrisis steeds sneller om zich heen grijpt en het alle inspanningen ten spijt onmogelijk is elk individueel klimaatrisico te voorspellen – en dat de beste manier om de ergste gevolgen te voorkomen is om vandaag te decarboniseren en niet morgen.

Suggestie 4: Betrek klimaatdeskundigen bij gesprekken over risico's. Communiceer duidelijk met alle belanghebbenden over waar in een beoordeling de belangrijkste aannames en bronnen van onzekerheid schuilen.

Leer de auteur kennen

Albertine Pegrum-Haram, Senior Associate, Responsible Investment

Albertine is sinds de zomer van 2022 actief in het team Responsible Investment en concentreert zich daarbij op klimaatverandering. Albertine heeft een achtergrond in de klimaatwetenschap en werkte eerder als onderzoeker en adviseur bij diverse academische, middenveld- en overheidsorganisaties. Haar vrije tijd spendeert zij graag aan lezen, hardlopen en klimmen.

Neem contact met ons op

 columbiathreadneedle.com

 Volg ons op LinkedIn

Ga voor meer informatie naar columbiathreadneedle.com

© 2022 Columbia Threadneedle Investments is de wereldwijde merknaam van alle onderdelen van de groep Columbia en Threadneedle.

Uitsluitend voor professionele en gekwalificeerde beleggers.

Dit financiële promotiemateriaal is uitsluitend uitgegeven voor marketing- en informatiedoeleinden door Columbia Threadneedle Investments in België, Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Ierland, Italië, Luxemburg, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Portugal, Spanje, het Verenigd Koninkrijk, Zweden en Zwitserland.

Uitsluitend bestemd voor professionele cliënten zoals gedefinieerd in de Europese Richtlijn 2014/65/EU ('MiFID II') en niet voor distributie aan particulieren.

Dit materiaal mag niet worden beschouwd als een aanbod, verzoek, advies of beleggingsaanbeveling. Dit document is geldig op de datum van publicatie en kan zonder voorafgaande kennisgeving worden gewijzigd. Informatie uit externe bronnen wordt betrouwbaar geacht, maar de juistheid en volledigheid ervan kan niet worden gegarandeerd. De effectieve beleggingsparameters worden overeengekomen en uiteengezet in het prospectus of de formele overeenkomst voor vermogensbeheer. Financieel promotiemateriaal wordt uitgegeven voor marketing- en informatiedoeleinden; in het Verenigd Koninkrijk door Columbia Threadneedle Management Limited, waaraan vergunning is verleend door en dat onder toezicht staat van de Financial Conduct Authority; in de EER door Columbia Threadneedle Netherlands B.V., dat onder toezicht staat van de Nederlandse Autoriteit Financiële Markten (AFM); en in Zwitserland door Columbia Threadneedle Management (Swiss) GmbH, dat optreedt als vertegenwoordiging van Columbia Threadneedle Management Limited. In het Midden-Oosten: Dit document wordt verspreid door Columbia Threadneedle Investments (ME) Limited, dat onder toezicht staat van de Dubai Financial Services Authority (DFSA). Voor distributeurs: Dit document is bedoeld om distributeurs informatie te verstrekken over producten en diensten van de Groep en mag niet verder worden verspreid. Voor institutionele cliënten: De informatie in dit document is niet bedoeld als financieel advies en is uitsluitend bestemd voor personen met voldoende kennis van beleggen die voldoen aan de criteria van de toezichthouder om te kunnen worden beschouwd als een Professional Client of als Market Counterparties. Andere personen mogen zich er niet op baseren. 340200 (03/23).